

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztőségi felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb ár számítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Hangulatrontás.

Debreczen, február 2.

Akarja-e a parlamenti ellenzék végre a békét? Igen vagy nem? Erre kérünk komoly, világos feleletet. Mert az a kétszínű játék, a mely jelenleg az ellenzéken folyik, kezd boszantó, sőt sértő lenni.

Hol a békegaranciák, hol az utód kérdése hol a házszabályrevízió, de mindig akad valami jelszó, a mely gánesot vet a béke útján járóknak s az ellenzéki sajtó tam-tammal kíséri ezeket az új harc kiáltásokat. A durva, komisz hang dominál még mindig, a nyelvöltögetés és mocskolódás jargonja változatlan, a gyanúsítás, a rágalmazás teljes virágában van.

Mi egyéb ez a legtendenciózusabb hangulatrontásnál?

Hát így szokás békét csinálni? Ilyen kétszínűsködéssel és ilyen hangulatrontással remélik jóvá tenni azt a bűnt, a melyet az alkotmány a parlament, az ország ellen elkövettek?

Ugy látszik, az urak még mindig abban a csalódásban élnek, hogy a béke — kegyelmet jelent a szabadelvűpártnak. Hát rább az agarakka!, tisztelt urak, mert a történelmi igazságokat nem engedjük megamisítani magában a történelmi pillanatban. Önök úgy beszélnek és írnak a kormányról és a szabadelvűpárról, mint a melyek, az előbbi a bukásra, az utóbbi a szétmállásra megérett. De csak az önök vak gyűlölete látja ilyen szövegetből a dol-

gokat és a helyzetet. A való igazság az, hogy a kormány négy év alatt teljes bizonyítékait adta annak, hogy az ország erkölcsi és anyagi fellendülését nemcsak szívében hordja, de tetteivel elő is mozdította. S hogy ebben a munkájában a szabadelvűpárt hiven és lelkesedéssel támogatta s ép úgy örködött a magyar alkotmány, mint Magyarország és a monarchia presztízse fölött. A mily kétségtelen bizonyítékait adta a Bánffy-kormány annak a hivatottságának, hogy messzeszóló és intenzív nemzeti politikát csináljon s hogy Magyarország sulyát a monarchiában, tekintélyét a külföldön sohasem sejtett mértékben fejtsse ki, ép oly hatalmasan dokumentálta a szabadelvűpárt abbéli hivatottságát, hogy igazi államfentartó párt legyen, a mely Magyarország jövőendő nagyságának kiépítésében tevékeny részt vesz.

Tehát szó sem lehet arról, hogy a mostani kormány és a szabadelvűpárt a bukásra éret. Sőt ellenkezőleg, soha hivatottabb nem volt az ország sorsának intézésében az irányító és döntő szerepre, mint most.

De önök, a baloldalon, tisztán személyes gyűlöletből megakasztották a parlament rendjét s kikapcsolták az állam szervezetéből az alkotmányt. Nem történt sem hiba, sem vétek, sem bűn, csak ez az egy: az obstrukció. S ha békét akarnak, csak ezt az egyet kell jóvátenni. A bűnért bűnhődés dukálna s ha a kormány és a szabadelvűpárt nem becsülné többre

az ország nyugalma és materiális érdekeit, mint önök, akkor nem volna szabad nyugodnia, míg az önök vakmerő merénylete meg nem torlatott. De mi a békét akarjuk, mi inkább megtorlatlanul hagyjuk a bűnt, semhogy az még tovább is dulja az ország nyugalma. Nemesak, de áldozatokra is készek vagyunk, hogy kiszabadítsuk az országot az önök bűnének következményei alól. Az áldozatot az országunk hozzuk s nem önöknek, a kiknek sem joguk, sem mandátumuk nincs követeléseket támasztani. Önöket cserben hagyta az ország a választások alatt, cserben hagyta az osztrukiós s csak a félőrült va-banque játékos szenvedélyével kockáztatják a maguk létét is az óhajtott felfordulás reményében.

S azok az emberek, a kik a béke létrehozásán fáradoznak, — ha ugyan komolyan fáradoznak — maholnap teljesen felcserélik a szerepeket. A helyett, hogy keresnek a kibontakozás útját, a helyett, hogy megragadnák a mentő horgonyt, — a melyet a kormány békeszeretete nyújt feljűk, hogy kimentse az ellenzék abból a fertőből, — a melybe az obstrukció belevitte azt, — győztes hadvezérek módjára diktálni, feltételeket szabni merészkednek, oly feltételeket, a melyek egy bizalomvesztett kormánynak s egy elzúllott pártnak szólnak. Hát ebben oly nagyfokú az örület, hogy komolyan nem is lehet rá reflektálni. Itt csak az a gyanu kap nap-nap után újabb tápot, hogy

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Válasz.

Azt a mit más örülten hajszol
Egy kínos, hosszú életen,
A kétség átkos órájában
A sors megadta én nekem.
Nem a nyugalmat. Az én lelke
Megölné a csend, nyugalom
Csak egy intést, biztatást vártam,
Ha sokogásba ful dalom,
Szívemből ömlő, bus dalom.

Aldott a kéz, a mely megadta
Ez áldott, édes biztatást,
Aldott a szív, mely némán szenved
S mégis tud vigasztalni mást.
Hát más is érzi azt az átkot,
Melytől sokog minden dalom?
Óh! akkor nem fog porba sujtni
Bus végzetem a fájdalom,
A dalba ömlő fájdalom.

Azt, a mit más örülten hajszol
Egy hosszú, hosszú életen,
A megértő, biztató hangot

A sors megadta én nekem.
Tudom, hogy muló pillanatra
Enyhült a régi fájdalom.
De azért légy ezerszer áldott
Te, a ki átérzed dalom
Szívemből ömlő, bus dalom.

A. E.

Törékeny mese.

Irta: Molnár Ferencz.

Félek nagyon félek, kicsi királykisasszony, hogy összetörök ez a mese, — mire leírom.

Összetörök a maga hópihés lelke, finom kis keze, lába, szétzilálódik a haja, a melynek minden szála olyan, — mintha egy hosszú sugárszállu szép finomodott gondolat lenne.

Félek, hogy elolvad a sok kicsi pihe és pocskká lesz a hotdfényes fehér mezőség.

És félek, hogy nem fogják megérteni az emberek a maga sirását, a melynek se hangja se könnye nincsen, lehellet az egész, inkább mosolygás, mint szomorúság, kicsi királykisasszony.

Apró czipőskéjével sötét éjszakában szűzféher hóban, az udvaron állott a királykisasszony. — Se kabát, se kalap nem volt rajta.

Ugy állott ottan fehér báli ruhában, a ha jára hullott a hó, mártíromság fehér koronája, menyasszonyi koszoru.

Mosolygott, de nem úgy, mint a többi emberek, a kik a szemükkel szájukkal mosolyognak. Csak érezni lehetett, hogy mosolyog szeliden, szomoruan.

A sarokban a falhoz döntve állott a esu pasz karácsonyfa, a melyről már hullani kezd a sok husos, zöld tű, hát kitétték ide. Egy két piros fonal lógott még rajta és a titkos zöld sűrűségéből néhány aranyzáll is villogott elő.

A királykisasszony a hajába fonta ezt a pár árva aranyzállat és úgy állott ott a hóban, a mely nagyon esendesen és puhán hullott az enyhe téli éjszakán.

És oldalt a házban fényesen villogtak az ablakok, csöngött-bongott a zongora, pattogott a táncdal és zugva sikoltva rebtent ki a bál zürzavara egy egy pillanatra, ha nyitottak egy ajtót.

Nyilott az ajtó, aztán megint ritmikus bugása tömörült a zenebona.

az önk békeszerzői — háborút akarnak, önk dűpirozzák az országot a béke al-
dörökkel s be akarják csapni azokat a
főbírási becsületes férfiakat, a kik a
kormány és önk közt az érintkezést köz-
vetítik.

Vigyázzanak ebben az utolsó órában,
mert a felelősség teljesen önöket fogja
terhelni s ezt a felelősséget súlyosan is
fogják viselni az ország színe előtt. Ne
cséréljék fel a szerepeket, ne öltsenek
más más álarcot a folyosón s abban a
historiai nevezetességű béketeremben. Ha
valaha, most itt az ideje, nyilt arcuzal,
észinte lélekkel beszélni és cselekedni,
mert hisz nagyon jól tudják, hogy a bé-
kekonferenciákat nem fűdi az örök titok
leple s az országnak módjában lesz itélet
mondani azok szereplői fölött.

A válság. A béketárgyalásokban jelen-
tékeny változás alig történt — Előrehaladás
annyi volt, hogy a kormány pontozatokba fog-
lalva is átadta a személyi garanciákra vonat-
kozó feltételeit; az ellenzéki pártvezérek pe-
dig a kuriai bíraskodásról és a házszabály-
revízióról szóló tervezetek tárgyalását meg-
kezdték. A képviselőházat három napra elna-
polták s azt remélik, hogy ez idő alatt a pár-
tok elkészülnek munkálataikkal s ezután a
megállapodások szombatn hitelesítettnek és
hétlőn pártértékeztet elé lesznek terjeszthe-
tők, — mire azokat a kormány a királynak
bemutatja.

Dreyfusz története.

Az „Echó de Paris“ Quesnay de Beaura-
pairenek egy cikkét közli a melyben a teg-
nap benyújtott törvényjavaslatot kiegészítő esz-
köznek mondja és azt hangoztatja, hogy ha a
bírák gyanusak, amit ez a törvényjavaslat el-
ismer, akkor nem ment a gyanutól ez a vizs-

Jött a kis herceg. — Jött és csodál-
kozott:

— Fenséges királykisasszony, maga itt
áll a hóban? . . . Az Istenért, hisz meg-
fázik! . . .

Mosolyog a leány és szeliden szól:

— Nem fázom meg . . .

— Miért áll itt?

— Mert megakarok halni . . .

— Istenem, de csodálatos! Miért akar
egy királykisasszony meghalni?

Nem felelt már erre a csöpp leány csak
remegve félösen emelte föl a két kezét a
melég.

Onnan aztán olyan mozdulatot tett,
mintha távol akarna tartani magától — va-
lakit.

— Miért akar meghalni . . . — szól va-
czogva a kis herceg — mondja meg, mert
fázom . . .

És közzeledett hozzá óvatos lépéssel a
szűz havon.

— Ne! . . . nem akarom . . .

Ezt mondta fehér arcuzal, remegő ajak-
kal, a kicsi leány is lehunyta a szép szem-
ét, úgy emelkedett a melle mint a sírás
előtt.

A herceg megfogta a két karját és egé-
szén magához vonta.

Az ajkát kereste.

Mire jó az? . . . mire való . . . — suttogta
a királykisasszony és ez volt az ő mosolygó sze-
lid sírása.

gálat sem, a melyet ezek a bírák vezettek, —
ez a vizsgálat — ugymond — az igazság ve-
reségét okozhatja, mert határozott terv szerint
vezették.

Minden Picquart fordult meg és elkö-
vettek mindent, hogy megakadályozzák az
igazság kiderítését.

Mazeau, a semmitűszék első elnöke egy
ujságírónak — a ki a közvélemény meg-
nyugtatójának szükségességét hangoztatta, —
azt mondotta — hogy türelemmel kell lenni.
— Arra készülnek most, hogy a vizsgáló-bi-
zottság három tagjának véleményét nyilván-
osságra hozzák.

Ez a közlés megfogja nyugtatni a köz-
véleményt.

A kamara elé terjesztett javaslat, amely
szerint a revízió a büntető-tanáctól elveendő,
a vizsgáló bizottság egyhangú véleményének
eredménye.

Császárság Franciaországban.

Néhány nap óta különös hírek járnak be
a világot a francia helyzetről.

Mi igaz e hírekből, azt legfeljebb a be-
avatottak tudnák megmondani, de az általános
benyomás az Párisban, hogy v a l a m i k é s z ü l ő b e n v a n és hogy a
nyugtalanság, a mely a közönség közt
mindinkább terjed, nem egészen — joga-
sulatlan.

Szt.-Pétervárról jött a hír a bonapar-
tista üzemekről, a köztársaság ellen gité-
zett készülődésekről és a nagy pénzüssze-
gekről, a melyek állítólag a bonapar-
tista összeesküvés rendelkezésére ál-
lanak.

Kétségtelen, hogy e m o z g a l o m é s
k é s z ü l ő d é s csakugyan — létezik és
hogy az intézői a mostani pillanatot a
legalkalmasabbnak tartják céljaik megvalósi-
tására.

— Mert szeretlek — mondta a fiú, nem
is felelt arra, amit kérdeztek tőle.

— Mert szeretlek.

Ismételte, átfogta a fehér selyemruhát és
megesókolta a leányt.

A kicsi, finom termetű leány hátrahajolt
és kibomlott a haja, villant, esillogott benne
a beléfönt aranyszál.

Aztán két kis gömbölyű karjával las-
san, szeliden átfogta a fiú nyakát és úgy szo-
ritotta magához, hogy majdnem elfulladt a lé-
lekzetük.

Nem is eresztette el, úgy beszéltek to-
vább susogó hangon, csókolózva. Némelyik
hangról nem lehetett tudni, szó volt-e vagy
csók.

Voltak szavaik, amelyek félig érzés, félig
hang voltak.

A lelkükkel beszéltek és megértették
egymást, a mint ott állottak összefonódva,
két alak a hóban, az egyre hulló, min-
dent simává tenni akaró, a durva szögleteket
nem, csak a szelid gömbölyödések ismerő
hóban,

— Ott benn van egy ur, aki mindig mo-
solyog — mondta a királykisasszony.

— Fekete, korrekt, fölfelé kunkorodik a
bajusza . . .

— Igen . . .

— Mindig mosolyog és azt mondja ne-
kem: „kicsi menyasszonyom.“ Oh . . .

A fiú még jobban magához szoritotta a
leányt.

Eltekintve attól, hogy a párisi keres-
kedő-világ sajnosan nélkülözi a fényes ki-
rályi vagy császári udvart, a melynek most
már hanyatlóban levő egykori jólétét köszön-
hette, a több mint egy év óta elhuzódó
D r e y f u s z-ügy tagadhatatlanul oly za-
vart idézett elő a belügyi poli-
tika terén és a társadalomban, a mely
Franciaországot k é p t e l e n n é t t e
minden ö n t u d a t o s akcióra e külpoli-
tikában és nemzetközi állását érezhetően meg-
rendítette.

Ha a bonapartistáknak sikerül a mos-
tani mozgalmuk, akkor az 1900-iki párisi vi-
lágkiállítást már a francia császár fogja meg-
nyitni.

Városi muzeum.

— A gróf Kreith-féle ereklye muzeum meg-
vásárlása, —

Debreczen, február 2.

A vidéki muzeumok felállítását a ma-
gyar kormánynak egyik legtevékenyebb tagja
Dr. Wlassits Gyula kultuszminister, már kor-
mánya lépésekor felvette programjába s
azóta következetesen megragad minden alkalmat,
hogy e mód nélkül nagy fontosságú in-
tézmenyt tőle telhetőleg támogassa, előmoz-
dítsa. A vidéki nagyobb városok, Szeged, Po-
zsony, Kassa, Koiozsvár, Miskolc, Arad, Nagy-
Vár, sőt az oly kisebb városok is mint
Szegszárd, Balassa Gyarmat, Tisza-Füred,
Nagy-Szalonta és más egészen jelentéktelen
helyek, már évekket ezelőtt állítottak fel mu-
zeumokat, vagy legalább is megtették a kez-
deményező lépéseket ily ennek alapítására.

Csak Debreczen, az alföldnek e legga-
dagabb és legmagyarabb városa maradt hátra
ide irányuló törekvéseiben és valahányszor
csak hangok emelkedtek egy városi muzeum-
nak létesítése tárgyában mindannyiszor előtte

Most már csaknem egyik voltak, úgy,
egységesen nyult el árnyékuk a kékesfehér vil-
logásu hómezőn.

— Az anyám figyelmeztetett rá és azt
mondta, hogy igen derék, jó ember. Ezt nem
szokta máskor mondani.

— Nem, fenséges kisasszony.

Egyik se merte kimondani, hogy ki az a
fekete ur.

Félt tőle mind a kettő.

— Félek tőle . . . nagyon . . .

Már úgy érezte, hogy bünt követ el, ő a
kicsi lány.

Úgy érezte, hogy abban a pillanatban,
hogy a fekete ur megjelent a bálon ő
neki már nem szabad a herceget megcsók-
kolnia.

És most, itt künn, ahol érzésekből, csó-
kokból és tördösött, értelmetlen szavakból ál-
lott össze egy nagy, szerelmesen szomorú han-
gulat, az az érzés suhat végig rajta, hogy bünt
követ el, házasságot tör, amelyet még még
meg se kötöttek.

Itt van két dolog, ami elhagyja egymást
— gondolta. — A házasság meg a szerelem.
A házasságot meg lehet kötni holnap dél-
ben, az ott elakadt, de a kis herceget na-
gyon sokáig kell szeretni: ez tovább megy
Érezte, hogy kell.

És felelt neki a fiú:

— Kell.

Már omló, libbenő finom haja alatt égett
a gondolat, hogy ime ez a bűn. Bűn, ami ter-

a kivített vagy a közöny, — vagy a pénz hiánya.

Legközelebb gróf Kreith Béla az 1848/9 évi és Kossuth ereklyéknek a szenvedélyes gyűjtője ajánlotta fel gazdag gyűjteményét, szerinte igen előnyös feltételek mellett Debreczen városának, kijelentvén, hogy ha azt Budapest fő és székvárosát nem veszi, legelső sorban Debreczent tartja leghivatottabbnak muzeuma befogadására. Ajánlatát a gróf a múlt 1898. év elején adta be a városi tanácshoz, mely több (bizottsági tagnak bevonása mellett) ápril 1-én megtartott értekezletből kiküldött Komlóssy Dezső, Dobieczycki Sándor és Dr. Bakonyi Samu bizottsági tagok elfogadása mellett a maga kebeléből Komlóssy Arthur főjegyzőt és Roncsik Lajos kulturális tanácsnokot bízta meg a gróf Kreith féle muzeumnak megszemlélése és felbecsülésére.

Ez öt-tagú küldöttség ápril 3-án utazott fel a fővárosba hol is szakértők közbejöttével a roppant terjedelmű tárgyakról kimutatást készítettek, azokat megbecsülték és hazajöven megindították maguk között a tanácskozásokat, hogy lehetőleg egyöntetű megállapodásra jussanak a jelentésüket az őket kiküldő értekezletnek és tanácsnak beadásuk. Több rendbeli összejövetelt tartottak, közbejött a nyári szünidő és az oly kívánatos egyöntetű megállapodás még mindig nem jött létre. Végre fordulatot adott a dolognak a gróf Kreith Béla nevének szomorú elhalálása, ki a gróf által kitűzött feltételekben jelentékeny szerepet játszott. Végre a jelentés elkészült s habár egy tag Roncsik Lajos tanácsnok külön véleményét jelentett is be mindazonáltal azt mind az öten aláírták s ma nyújtották be Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesterhez. Ugy az ügy fontossága, — mint közérdekűségénél fogva a jelentést egész terjedelmében közöljük, mely is a következőleg szól:

Nagyságos kir. tanácsos Polgármester ur!

Jed, sietve, jobbra-balra kanyarog széles vonalban, mint vékony papirban a tűz és végre lángba borul, zugva és sísteregve ég az egész.

De a fiut szeretni kell, mert már ezt az érzést nem lehet kivetni magából. A keze az arca, a szeme, az ajka mind ugyanabban a szomorú melegségben ég, mind szereti ezt a fiut.

Az egész mindenségével szereti. Meg kellene semmisülni teljesen, hogy tisztán mehesse az oltár elé.

A fiu már sirt, mert nála túlradt az érzés, és ő olyanra gondolt a miről leány még nem tudott.

— Szeret? fenséges kisasszony...

A leány nem felelt a kérdésre, csak most kinyitotta a szemét: daczos tüzzel. Azt gondolta, hogy most beleveti magát a bünbe teljesen, hogy már ne is kelljen másnak. — A legborzasztóbb vétek tüzfolyamába veti magát.

Megfogta a fiu fejét és komolyan, mint a mikor valaki a sorsát dönti el egy szóval, — az arcába mondta tiszta, lányos hangon:

— Te.

Eddig még sohse mondta neki. — És most ismételte is komolyan, nagyon komolyan:

A múlt 1898-ik év ápril 1-én tartott városi bizottsági és tanácsagok értekezlete s ebből kifolyólag a tek. városi tanácsnak 3551 1898 sz. a. kelt végzésével azon megbízatást nyertük, hogy a Budapest fő és székvárosban levő s a tulajdonos gróf Kreith Béla ur által a város részére megszabott feltételek és ár mellett megvételre felajánlott 1848—9. évi és Kossuth muzeumot elismert szakértők közben jöttével szemléljük meg; annak történeti műbecsét, értékét gondos körültekintésre állapítsuk meg és eljárásunkról s arról: mi módon lenne e muzeum városunkban elhelyezhető s hivatásának megfelelőleg kezelendő, adjunk véleményes jelentés.

Ezen megbízatásunk folytán 1898. ápril 3-án Budapestre felutazván, ott több napokon át időztünk, a megvételre felajánlott muzeumot szakértők közbejöttével megszemléltük, a tárgyakról 5 félnapon keresztül kimutatást készítettünk, s a szakértő vélemények meghallgatása mellett

jelentésünket

a következőkben van szerencsénk előterjeszteni:

1. Tekintettel arra, hogy az általunk megszemlélt részben a fővárosi képzőművészeti csarnokban rendszer nélkül összehalmozott, részben a Bem Petőfi kör kép helyiségében, valamint gróf Kreith Béla ur magánlakásán elhelyezett, s végre a kassai ereklye kiállításnak ideiglenesen átengedett eme gyűjteményekről a tulajdonos által nemhogy leltár, de még kimutatást sem készített, illetve ilyen a megszemlélés alkalmával rendelkezésünkre nem állott, — kénytelenek voltunk munkálkodásunkat azon kezdeni, hogy a gróf urat felhívtuk, miszerint, mindazontárgyakat, — melyeket Debreczennek átadnunk akar, mondja be — és saját értéklése szerint határozza meg azok becsét is Ennek folytán az általunk készített s alatt ezennel idecsatolva bemutatott s a tulajdonos gróf Kreith Béla ur saját becslése szerinti 46,703 forintra értékelt tárgyak kimutatása csak tájékoztatásul szolgálhat, de rendszeres leltárnak egyáltalában nem tekintendő.

2. A felajánlott gyűjtemény tárgyait ilyen módon behatóan megszemlélvén és értékelvén a szakértők véleményével egybehangzóan megbiztatásunk eredményeként tisztelettel jelent-

— Te.

Es akkor eleresztette a fiut, eltolta magától és merően ránézett. Aztán megindult lassan, nagyon lassan, megemelte aranyhimes selyemszoknyácskáját és dideregve indult a lépcső felé.

A herceg nézte, még határozatlan mozdulatot tett utána a kezével, aztán értelmetlenül bámult a sarokban sötétlő, haldokló karácsonyfára.

És belülről hang hallatszott:

— Klári! Klári!...

— De Klári, hol maradsz?! — Hisz Gerő urnak ígérted a második négyest!... Klári!...

A királykisasszony már a lépcsőn állott, és onnan nézett vissza a fiura, előmlött az arcán az ő hangtalan, könny nélkül való mosolygó sirása.

Aztán eltűnt az ajtó mögött.

A herceg most már szégyelt bemenni, mert ki volt sirva a szeme, hát nekivágott a fényes hőmezőnek és arra gondolt, amire a királykisasszony még nem tudott gondolni. Hogy is tudott volna?

*

Eddig a meséje, — kicsi királykisasszony, mondtam, — hogy összetörik, mire leirom.

jük abbéli véleményünket hogy noha művész tekintetben az óriási számban összegyűjtött ereklyék kevés kivétellel nem sok értékkel bírnak: mindazonáltal különös tekintettel ezen jelentésünk következő pontjaiban foglaltakra is, azon nézetünknek adunk kifejezést, hogy mivel a gyűjteményben az értéktelen darabokkal a jók és értékesek sűrűn váltakoznak sőt több részben a becsesebbek vannak túlnyomó számmal s ezért a gyűjtemény alapvetésül igen alkalmas: a muzeális értékül szakértőileg megállapított 8000—10.000 frtnál pedig, ha minden egyes darabjait reális alapon külön-külön megbecsülnénk, kétségtelenül nagyobb eredményt érünk el és viszont a gyűjteménynek nemzeti szempontból mérlegelendő értéke tagadhatatlan; egyes darabjai pedig közöttük a kegyeleti tárgyak a hazafias érzés és érdeklődés felébresztésére és fenntartására kiválóan alkalmasak: figyelembe véve hogy a gyűjteménynek történelmi szempontból a legbecesebb része: a proklamációk bár ezek közül igen sok nagyfontosságú hiányzik, de viszont a ritkább erdélyiek szép számmal vannak) az eredeti levelek és okmányok kis csoportja és a történelmi metszetek elég gazdag gyűjteménye, fegyverdarabok és több egykoru hiteles kép és kegyeleti tárgyak jelentékeny része a kitett értéket együttvéve meghaladják, — a meggyőződésünk szerint — a feltételek megfelelő leszállítása esetén a meghozandó áldozatot nem tartjuk túlzottnak mert az általunk ajánlott áron a város egyszerre egy számra nézve tekintélyes és nagyobb áldozatok nélkül successive kiegészíthető gyűjteményhez jut, melynek előnye az is, hogy legalább korra nézve egységes jellegű és tekintélyes része nagyobb fáradtság nélkül rövid idő alatt szemléltethetővé tehető.

3. Epen azért mivel kétségbevonhatlan igazság az, hogy városunkban egy történelmi és ereklye muzeumnak létesítése már régóta érzett szükség s azt nemcsak a közvélemény sürgeti, de elvileg több ízben el is lett már határozva, — miután városunk az 1848—49-ik évi nagy eseményeknek egyik legfontosabb és huzamosabb ideig tartó főszínhelye volt és az azonkorból fennmaradt számos emlékek — miután nem tudták az illető tulajdonosok hova elhelyezni, részben más városok muzeumaiba vándoroltak, részint végképen elkalodtak, — miután városunk közönsége s a nemes tanuló ifjuság hazafias érzelmébe ébrentartása s fokozása; az idegneknek városunk iránti nagyobb érdeklődése felkeltése céljából is egy ilyen muzeumnak létesítése, alapjának kezdeményezése szükséges: javasoljuk a gróf Kreith féle ereklye muzeumnak az általunk felvett leltár alapján megvásárlása által egy „városi muzeumnak” az alapja már most vettessék meg. Ezen muzeumbeli tárgyak pedig ez idő szerint még csak oly gyűjteményt képeznének s olyan keretbe illeszteni kéne, hogy mindjárt kezdetben nem csupán az 1848/9-es emlékek, de a további fejlesztésnél főfigyelem lenne fordítandó elsősorban városunk történeti emlékeinek, másod sorban pedig a magyar nemzeti történelem emlékeinek fokozatos egybegyűjtésére.

4. Javasoljuk továbbá, miszerint egy ilyen városi muzeum alapjának megvételére vásároltassék meg a város által a gróf Kreith féle gyűjtemény 10.000 forintért oly módon azonban, hogy e 10.000 frtnak 6 százalékos kamatját — évi 600 forintot gróf Kreith Béla életfogytig huzná mint járadékot — halála után pedig a tőke a városra vissza szállana a muzeum fenntartására.

Ezen gyűjteményből azon tárgyak, melyek szakértői vélemények szerint is történelmi és muzeális értékkel bírnak s melyek a létesítendő városi muzeumnak mintegy magvát képezendik megtartatván, a többi felesleges tárgyak részint eladás, részint csere által értékesítenének.

A mi az így megszerzendő tárgyaknak hol és mimódon elhelyezését és általában a kezelést és fenntartást illeti, e tekintetben javaslatot nem teszünk, mert az részint a beállandó szükséglettől függ, de meg alig hisszük

4

78

alapkolet

1899. február 2

1899.

A Mar
érdekl
den
Tha
páratl
gessé,
kert a
dohán
replők
ki Ke
sége
mig I
ért el
a ve
Julisk
játéka
végév
rende
adás

mint
ország
Schw
rencz
rén s
gyar

buda
lóra
zött
bél
az á
virat

csav
üzle
lást

tük
tato
vall
Ara
renc
igaz
gon
szül
ült
Lar
ten
lób
Ho
töb
átk

—
ké
olá
Eg
sir
év
jel
po
ko
sz
es
an
áj
a
m

A
v
A
7
n

hogyan városi tanácsunk bölcsessége miután szám
talan városi építési és helyiség áll rendelkezé
sére — a helyes utat és módot erre nézve meg
nem találta.

Ezekben megtevényt jelentésünket, még
csupán azt jegyezzük meg, hogy a gróf Kreith
Béla ur által beadványában jelzett sürgősé
g ma már elmult ugyan, mivel Budapest fő és
székváros tanácsa továbbra is nyújtott kilátás
a helyadás tekintetében, de meg egy részét a
gyűjteménynek részint a Bem-Petőfi körkép
nél — részint saját magán lakásán is sikerült
elhelyeznie, mindazonáltal úgy véljük, hogy
az ügy magasztos komolysága is azt hozza
magával, miszerint elvégre már határozzunk
valamerre, ugyanazért tisztelettel kérjük Nagy
ságot, miszerint a multkor értekezletet ösz
szehívni, annak véleményét is megsejltatni s
jelentésünket azzal együtt a tek. városi tanács
— esetleg közgyűlés elé terjeszteni méltóz
tassék.

Debreczen, 1899. jan. 1.

Teljes tisztelettel:

K o m l ó s s y Arthur főjegyző, a kül
döttség elnöke. D o b i e c z k y Sándor,
K o m l ó s s y Dezső, Dr. B a k o n y i
Samu.

Bárha ezen jelentési indoklását nagy
részben osztom is: mindazonáltal véleményem
a javaslatot illetőleg — a küldöttség többi
tagjai véleményétől — eltérő.

Roncsik Lajos.

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. február 2.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe
küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás
várható.

— február 2. —

— Száraz. — Hőszűnyedés. —

Farsangi naptár.

Február 4. A függetlenségi és 48-as párt
bálja a »Bika« disztermében.

Február 4. A debreczeni M. A. V. al
tisztek tánczvigalma az új műhelytelep nagy
csarnokában.

Február 5. Az iparos ifjuság önképző
egyletének tánczvigalma a »Bika« disztermé
ben.

Február 11. Az ácsifjuság műkedvelő
előadása a »Margit-fürdő« disztermében.

Február 11. A debreczeni m. kir. posta
és távirata altszék és szolgák tánczvigalma
a »Korona« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör
jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

Február 14. Álarcos és jelmezes táncz
estély a »Korona« disztermében.

Február 18. A debreczeni könyvnyom
dászok szedés-versenyvel egybekötött táncz
vigalma a »Margit-fürdő« disztermében.

— Az országos dijnok egyesület helybeli
titkja Márk Endre ügyvédi kamarai elnök
s egyház ker. főügyész elnöke alatt népes
ülést tartott tegnap este. Okot adott a gyű
lés megtartására az a körülmény, hogy az
egyesületen kívül álló volt tagok a vezetőség
ellen áskálódtak és áskálódniak folytonosan.
E célból lehvíták az egyesület elnökét Dar
vay Rezsőt, a ki készséggel adta meg a fel
világosítás s okmányokkal igazolta az áská
lódások alaptalanságát s a gyűlés kimondta,
hogy bizalommal és megnyugvással viselte
tik a központi elnökség iránt és felhívom az
elnököt, hogy az itt adott felvilágosításokat
írásba téve, közölje az országba levő összes
egyesületekkel s tartsa meg állását továbbra
is, mert esetleges távozása az egyesület
kárára volna. Gyűlés után az »Angol ki
rálány«-be volt barátságos összejövetel.

— **Eljegyzés.** Mezey Ödön p. besse
nyői földbirtokos eljegyezte Jakobovics
Aladár földbirtokos és városi biz. tag leányát
Etelkát.

— **Botrány az utcán.** Ez alatt a czim
alatt mult számunkban közölt ujdonságunk
általános feltűnést keltett, mert a leirt bot
rány passzív szereplője P a p László, fogyaszt
tási adóhivatalnok most másod ízben szenvedte
el a megkorbácsolást, melyre állítólag az
adott okot, hogy hivatalában oly hatalmas
kodva s a törvény rendelkezéseivel vissza
élve bánik el a vele érintkező felekkel, hogy
azok kényszerítve vannak ilyen elégtételt sze
rezni maguknak. Hírlik, hogy néhány városi
bizottsági tag interpellálni akar a miatt a vi
selkedés miatt, melyet P a p László a vá
rosi fogyasztási adóhivatal „igazgatója“ ta
nusit.

— **A kritika jogai.** Tegnap számunkban
ez alatt a czim alatt egy cikket közöltünk.
Ma Rubos Árpád, a debreczeni színház
tagja, egy nyílt levelet küldött be hozzánk,
melyben a cikk írójára ráakarja sütni
az elfogultság belyegét. Amennyiben tegnap
cikkünkben nevet nem említettünk s az objektí
vitas elbírálását bátran merjük az olvasó köz
önség részére felajánlani, — Rubos ur cikke tel
jesen tárgyaltalan. Egyet azonban szükségesnek
tartunk kijelenteni: Azok, akik a sajtó jogos kri
tikáját inzultusokkal viszonozzák, eljárszot
ták azt a jogot, hogy a sajtó terén védelmezzék
magukat.

— **Thea-estély.** Az ág. ev. Filléregylet
gyönyörűen sikerült mulatságos rendezett teg
nap este az »Arany Bika« szálloda nagyter
mében. Diszes, előkelő közönség gyűlt össze
az estélyre, mely a leghatalmasabb hangulat
ban a hajnali órákig eltartott. Az estély si
kerét, bizonyítja az alábbi diszes névsor:

Asszonyok: Kondor Lajosné, Keméry
Lajosné, Dávidházy Kálmánné, Sieghmeth
Károlyné, Nagy Andrásné, öz. Szathmáry Im
réné, Negrus Gyuláné, Peter Józsefné, Leh
mann Gyusztávné, Csanak Józsefné, Varga
Lajosné, Dr. Iriyai Istvánné, Dr. Tüdös Já
nosné, Czibrincz Mihályné, Dörre Ferenczné,
Stampel Mihályné, Tolnay Istvánné, Farkas
Mórné, Varjas Sándorné, dr. Nagy Lászlóné,
Nánássy Lászlóné, Horváth Sándorné, Ries
Lipótné, Buzás Miklósné, öz. Tóth Sándorné,
Bacsó Jánosné, Ormós Gáborné, öz. Varga
Kálmánné, Székely Ferenczné, Czeglédy Jó
zsefné, Buzás Elekne, Dömsödy Imréné, Fá
bián Istvánné, Varga Ferenczné, Katz Lajosné,
Demeter Jánosné, Soós Albertné, Juhász Jó
zsefné, Lux Albertné, Náday Rezsőné, öz.
Péntek Ferenczné, Dóczy Gedeonné, Kovács
Sámuelné, Majerszky Mihályné, Majerszky
Bélané, Hadházy Ferenczné, Suhajda Józsefné,
Zelinger Edéné, Hanke Lajosné, Kun Gézáné,
Dr. Nagy Lajosné, Konecsk Gézáné, Trnka
Gottliebne, Szikszay Gézáné, Ábrahám Imréné,
Petőné Imréné, Kornis Józsefné, Szikszay
Lajosné, Riesz Henrikné, Fráter Györgyné,
Dr. Benedek Jánosné, Konec Ákosné, Textor
ris Viktorné, Törő Imréné, öz. Kállay Ist
vánné, Kömley Gyuláné, Benyás Emilné, Osz
terlamm Erminné. (Nagyvárad) Flachbarth
Albertné, (Lőcse) Géceessy Kálmánné, Raics
Lajosné, öz. dr. Szeőke Istvánné, Mentze
Henrikné, Springer Józsefné, Jankovics Sá
muelné, Forgách Károlyné, Bodd Jánosné,
Acs Andorné János Józsefné, Lasz gallner
Kálmánné, Bernáth Lajosné, Harsányi Ist
vánné, Kovács Lajosné, öz. Hanke Emilné,
Ujváry Istvánné, Valtér Lajosné, Bognár Dá
vidné, Materny Lajosné, öz. Szép Józsefné,
Daniélisz Elekne, Kalicza Vilmsné, Thiesen
Arthurné, öz. Kiss Gyuláné, öz. Lőrincsak
Lászlóné, Pávay Gyuláné, Nagy Józsefné,
Fleischmann Józsefné.

Leányok: Kondor Emma és Erzsike,
Kiss Erzsike, Nagy Ilona, Bornyász Erzsike,

Molnár Mariska, Juhász Ilonka és Izabella,
Lux Olga, Kovács Sarolta, Dóczy Ilona, Ko
vács Róza, Kovács Margit, Péntek Gizella,
Mayerszky Nelly, Hadházy Ilona, Papp
Mariska, Stark Vilma, Kovács Irén, Dudinszky
Emma, Pető Jolán, Sik Hermin, Honiss Anna
Szikszay Irén, Törő Karolin, Kállay Mariska
Borsovay Róza, Némety Vilma, Siegmeth nő
vérek, Bíró Ilona, Bollmann Juliska, Werner
Emma, Rajeczi Rajeci Róza, Tolnay Etelka
Farkas Erzsike, Korossy Ludmilla, Raics Er
zsike, Jankovits Mariska, Szeőke Margit, Já
nosy Gizella, Simon Mariska, Ujváry Ilona,
Nagy Amália, Bognár Matild, Kiss Erzsike,
Materny Gizella, Szikszai Berta, Kacsó Gi
zella, Ganofszy Margit, Hanke Emma, Lasz
gallner nővérek, Budaházy Szeréna (Sámson)
Daniélisz nővérek, Répássy Gizella, Szép nő
vérek, Kalicza Berta, Kondor Emma, Kondor
Erzsike, Asbóth Vilma, Viola Irén, Lőrincsak
nővérek, Hadházy Ilona, Krisztiáni nővérek,
Horváth nővérek, Varjas nővérek, Bacsó
Mariska, Stehló Erzsike, Varga nővérek, Bu
zás Ilona, Györy Ida, Czeglédi Ilonka, Fábán
Miczike, Simon nővérek, Zeisler Szeréna,
Fleischmann nővérek.

— **Letartóztatott korcsmáros.** Konyári
Sándor h.-bözörményi gazda ember pár
napig Debreczenben tartózkodott és ez idő
alatt Fischer Mór korcsmárosnál lakott.
Az éjjel is a korcsmában hált s mikor ma
reggel felébredt megdöbbenve vette észre,
hogy 800 forint készpénzéből csak 300 forint van
a tárczájában. Gyanuja a korcsmáros ellen
irányult, ki hasonló üzelmekkel több ízben
is volt vádolva. A gyanu alatt álló korcsmá
rost letartóztatták.

— **A legjobb bizonyíték.** X. dr. — kezdő
és így még fiatal — épenséggel nem idegen
kedik a farsangi mulatságoktól. És jól is te
szik, mert szép az a „sebészet belgyógyászat“,
valamint hogy a „szülészet“ sem kutya, ha
nem egy sugárnövésű, tele idomu ragyogó fe
kete szemű, mosolygó arezu szép négyes, —
vagy csárdás tánczosnő sem a legutolsó do
log ám.

És épen ilyenekkel is mekedett
meg fiatal orvosunk legközelebb egy pécsi
mulatságon.

A leányka igazán szép volt; kecses
okos, sőt szellemes; barátságos és mégis tisz
teletet parancsoló. X. dr. el volt ragadtatva.
Egy éjjel el kellett utaznia és az állo
máshoz sietve, utja a szép új ismerős lakása
előtt vitt el.

Sötét volt, de a sötétben is észrevette,
hogy a szép leány ablaka alatt egy magas
férfi áll, — a ki mintha várna ott valamit. —
Hősünk szive nagyot dobbant. Méltatlankodás
csalódás, irigység, harag fogta el szívet a leg
vegyesebb zürzavarban. Akart volna és nem
birt tovább menni. Várta a fejleményeket. De
midőn látta, hogy a férfi, a ki őt szintén
fixirozta, nem távozik, sőt vakmerően kopog
a szép leány ablakán, türelmét elveszítve, rá
támadt az ismeretlenre:

— Hogy mer maga itt kopogni? Nem
tudja, hogy itt egy tisztességes leány lakik?
Takarodjék innen, mert különben...

Az ismeretlen férfi ez erős megszólításra
kedélyesen fordul támadójához és így szólt
félíg örvendő félíg engesztelő hangon:

— Köszönöm a megiszteltetést. Én va
gyok ennek a tisztességes leánynak az apja.
Csak a kapukulcsot kértem, ki mert be aka
rok jutni, Jó éjt doktor ur.

Az apa is, X. dr. is megkönnyebbült
szívvel váltak el. Mind a kettőnek jól esett
a — bizonyíték.

— **Műkedvelő előadás.** A dohánygyár
munkások tegnap este fényes sikerrel ismét
tették meg a multkor előadott Vereshajut.

A Margit fürdő nagyterme zsufolásig megtelt érdeklődőkkel s zajosan megtapsoltak minden egyes szereplőt. A főérdem azonban Than Gyuláé a D. U. szerkesztőjéé, kinek páratlan rendezői talentuma tette lehetségessé, hogy az előadás ismét ily fényes sikert arasson. Köszönettel tartoznak neki a dohánygyári munkások mindenestire. A szereplők közül kivált először is Nagy Ferencz, ki Keszeg Mihályt adta nagy közvetlenséggel. Munka Tercsi kedves Zsófia volt, míg Burai Juliska mint Csinos Julesa ért el gyönyörű játékaival nagy sikert végre a veres haju személyesítője Szedlák Juliska volt az a ki úgy önekszamaival mint játékaival nagy siker. arattott. Az előadás végével Than Gyula hatalmas tableaux t — rendezett mely zajos tetszést keltett. Az előadás után reggelig folyt a táncz.

— **Uj királyi udvari tanácsosok.** A király mint nekünk jelentik. dr. Neumann Ármán országgyűlési képviselőt, dr. Zöger Benő, dr. Schwarcz Gyula, Kovács Gyula, Nagy Ferencz egyetemi tanárokat a kodifikáció terén szerzett érdemeinek elismerésül magyar királyi udvari tanácsosokká nevezte ki.

— **Lopás a vasuton.** Knopp Sámuel budapesti lakos a szatmármegyei Szaniszlóra akart utazni. Debreczen és Haláp között elnyomta az álom s valaki kilopta zsebéből 500 frtot tartalmazó tárczáját. Halápon az állomás felügyelőnek jelentést tett, ki táviratozott a debreczeni rendőrségnek.

— **Tolvaj csavargónő.** Szathmáry Eszter csavargónő tegnap este egyik keses utczai üzletből egy télikabátot lopott el. A tolvajlást azonban észre vették, s letartóztatták.

— **Helm von Holmhausen báró.** Említettük a mult héten, hogy a rendőrség letartóztattott egy fiatalembert, a ki Róth Józsefnek vallotta magát, mert tettenérték, a mikor az Aranysas-fogadóban kabátot akart lopni. A rendőrség megállapította, hogy csakugyan az igazi nevével mondotta meg a főkapitánygón. — A tolvaj Waldmühlbachban (Baden) született husz esztendő, már harmadfél évet ült fegyházban s január 9 én szökött meg Landsbergből. a hol katonáskodott. Budapesten nagyon előkelő módon élt, a Royal szállóban és a Metropoleban lakott Helm von Holmhausen báró néven. Hangzatos nevével több szélhámoságot követett el. A rendőrség átkísérte az ügyészségre.

— **Elve a sirban.** Izgalmas temetés volt — mint levelezőnk jelenti — a minap Szákel krassószörényi községben. Az odaváló oláh pap, Spatan Aurél feleségét temették. Eppen lebecsátani készültek a koporsót a sirba, a mikor az elhunyt tizenegy éves diák fia véletlenül megcsuszott és fejével lefelé a sirba bukott. — A legördülő koporsó agyonnyomta volna, ha a sirások a koporsót újból ki nem huzzák s ki nem szabadítják a fiut borzasztó helyzetéből. Az eset a gyászoló férjet s az elhunyt asszony anyját annyira fölzgatta, hogy mindkettő ájultan rogyott a sir szélére. Popp dr. orvos, a ki a temetésen volt, segített az ájultakon. A pápa heves ideglázban veszedelmesen megbetegedett.

Színház.

M Ü S O R.

Pénteken, febr. 3-án, ujdonságul először: **A végrehajtó;** bohózat.
Szombaton, febr. 4-én, másodsor: **A végrehajtó.**
Vasárnap, febr. 5-én, délután 3 óraker: **Az oroszán vadász;** operette. Este 7¹/₂ óraker ujdonságul először: **A nazarénusok;** népszínmű.

* **A nazarénusok.** Vasárnap este a debreczeni színtársulat egy debreczeni hírlapíró, Ujlaki Antal eredeti népszínművét mutatja be. A szezző a darab tárgyát Szeged környékéről vette. Ott élnek csoportosul azok az érdekes emberek, szétszórva a tanyákon, több mért-föld távolsagra a kulturpontoktól. Lelki manában ritkán részesülhetnek, ha véletlenül kivetődik közülük egy-egy barát, a szabad ég alatt hirdeti az igét. Százán és százán hallgatják a szavát, de a nép lelkiigényeit annál inkább nem elégítette ki az ájtatosság, melyet csak koronként, nyári szép időben tartottak szabad ég alatt, mert az utóbbi idők viszontagságai annyira megrázkódtatták a nép lelkét, hogy belső és külső világában támadt ürességet be kellett tölteni valamivel. A szegedi lapok éveken át küzdöttek, hogy a tanyákon lakó 35—40 ezer magyart a lehetőség szerint részesítsék a kultúra áldásaiban építsenek nekik minél több iskolát és templomot. Aki a Rádai korszakot ösméri Békeffy Antal és Tömörkényi István leírásaiból, aligha esodálkozik azon a lelki reakción, mely a Rózsa Sándor korszakának letünése után a tanyavilágban beállott. — A nép a betyárokat a kiket azelőtt dalokban dicsőített, önmaga kiküszöbölte, mivel megelégette a csapásokat melyeket az árvizek és a tanyákon időnkint feltűnedező vad vizek még csak sulyosítottak.

Szelidebb áramlat fuvalma érintette a lelkeket és az egy-két rongyos paraszt filozofus, a ki először kezdett a tanyákon prédikálni az új hitről, igen hálás talajra bukkant, főképp az ingadozó körében, a kiknek azt igerte a kopott külsejű apostol, hogy a bűnökért teljesen bocsánatot nyer és megtisztulás után lelki kevelységgel tekinthet mindazokra, a kik színterítő tisztátalan lélekkel élnek. E tértitgetéseknek különböző következményeit lehet megfigyelni. Először, hogy a nép a kiállott szenvedések után szívesen menekül a hit karjai közé, másodsor megállapítani lehet, mily káros következménnyel jár, ha a nép hitéletét teljesen műveletlen emberek intézik.

Ujlaki darabja épen e szempontból érdekes.

Dramai cselekmény keretében vonulnak el előttünk azok az emberek, a kiknek az élet forgó szelében a szenvedések összetépték lelküket és mint emberi roncsok, egymás vigasztalásából igyekeznek erőt meríteni, hogy az élet terheit elviseihessék.

A darab azzal foglalkozik, milyen baj az, ha lelkiileg is éhes emberek ki vannak szolgáltatva az utszéli apostolnak, aki nem szerezvén meg a lelkeskedés tudományának föltételeit, a saját kiforratlan indalataival egyik bajból a másikba sodorja a népet, a melynek élére állott, de amelynek ügyeit nem volt képes biztos kézzel vezetni.

A darab főhőse Botos János (Komjáthy) ifjabb korában mint egy budapesti református lelkes szolgája az előszobában unalomból éveken át olvasgattott a nagytiszteletű új biblijából. Föltűnik előtte, hogy úgy az ő, mint az újszövetségben gyakran említették, hogy a fegyver veszélyes szerszám. Az inas, a ki később egy rázkódtatáson megy át, fogságba kerül, mikor kiszabadul, gyűlölettel gondol a hatalmasokra és addig üres fejét annyira betöltötte az a hangulat, melyet a biblijából merített, hogy elmegy Csongrád-megyébe és a Tisza partján apostoloskodik a nép között, a mely épen akkor az árvizek és rossz terménynek sulyos következményét viselte.

Az árvíz és a rossz termés a nép lelkét két végletbe sorolta. Egyik megnyilatkozása az volt, hogy az ujhíteskedéssel tetszelgett, másik pedig, hogy a szocializmus vörös lobogója alatt vélte megnyerni mind azt a jót, amelyektől az elemeket fosztották meg.

A társulat nagy ambícióval készül az előadásra, a melyet Komjáthy János rendez az ő kiváló tudásával és azzal a jóakarattal, melylyel a színpadi világban kezdő ember próbálkozása és a népszínmű irodalom iránt

viseltetik. Az ő lelkes jóakarata animálta a szereplőket is, a kik a szerző és népszínmű iránti jóakarattal is szintén nemes ambícióval készülnek a bemutató előadásra, hogy a lelkes készülődések után itélve azt az egyet már is konstatalhatni, hogy a színtársulaton nem mulik a siker, mert a maguk részéről elkövetik a lehető a kezdő ember darabjért.

A főbb szerepek a következők: Botos János — Komjáthy; Biczók Rókus — Bartha István; Biczókné — F. Csígházy Etel; Biczók Tecza — Szabó Irma; Susula Mátyás — Szacsavay; Susula Eszter — Fái Flóra; Négyökrűné — Locsarekné; Serpenyősné — Csügényi Vilma; Löbl Bernát — Tanay Frigyes; Tarisznyás Péter 48-as honvéd — Sziklay Miklós; Nagyökrű Bálint — Püspöky Inre; Feckés Pál — Mezey Andor.

* **Krecsányi bucsuja** A temesvári színházban, mint levelezőnk jelenti ma értéket véget azok a bucsuesték, melyeken a közönség tüntető módon ünnepelte a végleg távozó Krecsányi Ignác szinigazgatót és derék társulatát. A jövő évben a teljes magyar színi évadban már tudvalevőleg Makó Lajos lesz az igazgató. Kedden T. Hadrik Anna drámai hősnőnek volt a jutalomjátéka, a ki arany és ezüstkoszorút, sok értéktárgyat és virágot kapott. Utána következett Anday Blanka és Áldor Juliska bucsuestéje, a kiket a közönség szintén kitüntetett. Tegnap Krecsányi maga bucsuzott el a temesváriaktól Bánk bán előadásával. Két óriási babékoszorút kapott s vagy ötvenszer hívták a lámpák elé. Az előadás végén pedig a közönség nem mozdult helyéről, míg Krecsányi beszédet nem mondott melyben megköszönte a kitüntetést. Temesvár városának törvényhatósági közgyűlése, jegyzőkönyvben fejezte ki elismerését Krecsányi működéséért.

Királyné halála.

Szófia, február 1.

Mária Lujza fejedelemné már ezelőtt öt évvel, a mikor első gyermeke, Boris, született, nagyon gyöngékedett. A malária tüneteivel jelentkeztek nála és úgy látszik, hogy gyöngé alkotásu szervezetére a szófiai éghajlat sem hatott valami kedvezően. A fejedelemné sohasem érezte magát jól Szófiában és ez okból igen gyakran szüleinél Schwartzau vagy Ebenthal kastélyban tartózkodott, a honnan mindig megerősödve tért vissza Bulgáriába.

Az utóbbi időben a fejedelemné mindig igen jól érezte magát, mignem ezelőtt mintegy két héttel az influenza tüneteivel jelentkeztek nála, a mit az orvosok mindjárt nagyon aggasztónak találtak a fejedelemné áldott állapota miatt, tartván tőle, hogy ez koraszülést fog előidézni.

Hasztalan közdöttek az orvosok az influenza ellen, a betegség sulyos tüdőgyulladásba ment át és a fejedelemné állapota nagyon kritikus lett. Ereje szemmel láthatólag fogyott, különösen lélegzete hagyta el gyakran, úgy hogy már többször fuladozott. Ehhez járult a koraszülés veszedelme és minthogy a betegség tényleg olyan rossz lefolyást vett, mint a hogyan, az orvosok féltek tőle. Tanácsukra Neusser tanárt és Herzfeld dr. magántanárt Bécsből, a ki már a fejedelemné első szülésénél is jelen volt, a betegágyhoz hívták. A betegség ezalatt igen rossz fordulatot vett. A mikor tegnap a szülés nehéz órája közeledett, a fejedelemné már a legnagyobb mértékben ki volt merülve és a gyermeket tüdőgyulladás közben szülte meg. Az orvosok látták, hogy az agónia közeledik.

Pár pillanatra a fejedelemné magához tért és ekkor látni kívánta az újszülötöt, de kevéssel rá visszaesett a letargiába, ereje rohamosan hanyatlott és husz órával a születés után meghalt.

A fejedelemasszony délelőtt tizenegy óra öt perczkor hunyt el. A fejedelem nem távozott egy perczre sem a beteg ágya mellől és maga alkalmazta az inhalációkat és injekciókat. Az újszülött hercegnőt katolikus rítus szerint szükségkeresztelés után Klementina névre keresztelték.

Mária Lujza fejedelemné halálának okáról az orvosok tüdő vizenyőt konstatáltak. Egy más verzió szerint, a halált betegági láz okozta. Két héttel ezelőtt, a mikor Neusser tanárt Bécsből Szófiába hívták, a fejedelemné állapota még egészen rendes volt, de a tanár konstatálta, hogy az időjárás egészen rendellenes, mert a hőmérő 26 fokot mutatott zérus alatt. Így hát valószínű, hogy a fejedelemné az influenzát meghülés következtében kapta.

A fejedelemné szülei, a pármái herceg és hercegné, ez idő szerint Piano Rioban Olaszországban tartózkodnak, Livorno mellett. A fejedelem anyja Klementina kóburgi hercegné, betegeskedése miatt Mentonban időzik.

Fülöp kóburgi herceg a kóburgi hercegi pár ezüstlakodalmára Kóburgba utazott, a fejedelem másik fivére pedig stájerországi birtokain van, úgy, hogy ez időszereint a kóburgi család egyetlen tagja sincs Bécsben és így még nem tudják, ki fogja a családot a temetésen képviselni. Annyi bizonyos, hogy Klementina hercegnének az orvosok nem engedhetik meg, hogy Szófiába utazzék.

Szófia, február 1.

Mária Lujza fejedelemné korai halála egész Bulgáriában fájdalmas szenzációt fog kelteni. A fejedelemasszony alattvalóival való érintkezésében nagyon szeretetreméltó volt és jótékonyágáról mesés dolgokat beszéltek. A bolgároknak különösen az tetszett, hogy a fejedelemné nagyon rövid idő alatt megtanulta nyelvüket és hogy minden nyilvános alkalommal bolgáruul beszélt. Valahányszor francziául szólították, Mária Lujza mindig bolgáruul válaszolt. A fejedelemasszony atyjától kétszázötvenezer frankot kapott évenként; Mária Lujza ezt a pénzt az utolsó filéig kórházakra, szegényekre és betegeknek költötte. A fejedelemmel való házassága elé igen sok akadályt gördítettek: atyja sehogysem akart beleegyezni s azt mondta, hogy a párisi gróf sem akarta lányát a kóburginak odaadni. Hogy a házasság mégis létrejött, azt Ferdinánd fejedelem legelső sorban anyjának köszönhette. A pármái herceg nem érte be Ferdinánd fejedelemnek azzal a biztosítással, hogy a gyermekeket a katolikus valláson fogja nevelni; csak mikor Sztambulov arra kötelezte magát, hogy megváltoztatja a bolgár alkotmányban a fejedelmi sarjak vallására vonatkozó szakaszát, egyezett bele a pármái herceg a házasságba. Később mégis megtörtént, hogy a fejedelmi pár első fiát, Boris herceget, áttérítették az orthodox hitre.

A fejedelemnek e miatt kemény harca volt feleségével, de az a hír, hogy a fejedelemasszony férjétől e miatt el akart válni, egyáltalában nem volt igaz. A fejedelemné erre nem is gondolt.

Szófia, február 1.

A bolgár távirati ügynökség jelenti: Mária Lujza fejedelem holttestét átvitték a piros terembe. A fejedelem, a ki csaknem szakadatlanul a fejedelemné koporsója mellett van, a súlyos csapás daczára megőrzi nyugalmát, parancsokat osztogat és megteszi a kellő intézkedéseket. A fejedelmi palotába éjjelig jöttek minden rendű látogatók, hogy a részvétivet aláírják. A Szent-Györgytemplomban, ahol Sándor fejedelem hamvai nyugosznak előkészületeket tesznek a fejedelemné áthozatalára. A főváros gyászban van. A palota környékén nagy néptömeg hullámszik. Mindenütt részvéttel beszélnek a fejedelemné elhunytáról. A lapok tegnap este fekete keretben jelentek meg.

A kik meghalnak, mert szeretnek.

— Saját tudósítónktól. —

Berettyó-Ujfalu, febr. 1.

A szomszédos Henczida községben a Szabó Zsigmond meg a Lajos Eszter szomoru históriájáról beszél mindenki.

Szabó Zsigmond 18 esztendő volt, az Eszter még fiatalabb, a legény gazdag szülék gyermeke, a leány aféle árva, aki egy özvegyasszony háznál cselédkedett.

A két fiatal halálosan egymásba szeretett. Ezt a szerelmet a legénynek nagy bűnül róttá fel a gőgös atyafiság, mely semmi áron sem akarta megtűrni, hogy olyan menyecske kerüljön a familiához, aki semmit sem hoz a házhoz.

A legény meg azt hajtogatta folyton, hogy nem bánja ő, ha neki is kell megvenni a babája menyasszonyi fátyolát is, csak az övé lesz a leány, vagy a halálé. Így aztán megesett nem egyszer, hogy az apa anynyira harczba jött a legény beszédje fölött, hogy elverte a szegény fiut. Ez még csak annál jobban ragaszkodott az árva leányhoz.

Mult szerdán a legény együtt volt a leánnyal egy lakodalmi mulatságon. Egész éjjel együtt táncoltak, együtt voltak s mikor kiöntötték egymás előtt szívük nagy keservét, arra a megállapodásra jutottak hogy ez így nem tarthat tovább. Elhatározták, hogy megszöknek, már holnap.

Másnap a legény vásárra hajtotta az apja tehenét, el is adta 74 forinton és az összeget rábízta egy ösmerősére, hogy adja át az apjának, mert ő aznap nem megy haza. A leány meg ezalatt odahaza tustakodott. Kedvetlenül, bánatos arczczal tett-vett a házban. Buskomorsága asszonyának is feltűnt s megkérdezte mi a baja.

— Nincs ma kedvem a dologhoz, különben sem dolgozom én már sokáig, felelte.

Este aztán a legény, miután egy ismerősétől egy forintot kért kölcsön s jó pajtásaitól elbucsozott, eljött a leányért. Ez be ment asszonyához, megköszönte neki a szolgálatot s elmondta, hogy ő most utra indul kedvesével. Elmennek világá.

— Aztán miért mégysz el leányom — kérdezte az asszonya. Miért nem vártok inkább tisztességgel.

— Nem lehet már, volt a felelet. — A Zsiga azt mondta, hogy agyonlő, ha nem megyek vele.

Az asszony adott neki egy kenyeret, meg egy forint utravalót s azzal a legény megfogta a leány kezét s neki indultak a világnak.

Másnap reggel már az egész falu tudott a szökésről. A legény apja, mihelyt értesült róla, kocsi alá ült s Mező-Peterdre hajtattott hogy megtudja, nem szálltak-e a szökevények ott a vonatra. De itt nem találta őket. Elment hát Debreczen irányában, de ott is hiába kereste őket.

Másnap szombaton hajnalban önként jöttek vissza a szökevények Henczidára. — Bementek egy ház udvarára, a szalmakazal mögött a legény elővett egy revolvért s előbb a leányra lőtt, azután a saját fejébe röpítette a golyót.

A lövések zajára kisetett a háznép az udvarra s ott látták vérükben fetrengve a két boldogtalan szerelmezt.

A szomszédok Gáborjából azonnal elhozatták a körorvost, aki megmosta és bekötözte a súlyos sebeket. Az orvos megkérdezte a leánytól, hogy beleegyezett-e abba, hogy a legény megölje.

— Megbeszéltük, hogy együtt halunk meg. Bár agyonlőtt volna, suttozta a szegény leány.

A két szerelmes aligha marad életben.

CSARNOK.

A szivtelen.

— Elbeszélés. —

— **Hugues Le Roux.** —

(Francziából.)

(Folyt. és vége.)

Leemelte uj szalmakalapját és uj zubbonyának ujjával nösszasan megtörülte homlokát, aztán bedugta a fejét az ajtón és erős normándiai kiejtéssel mondá:

— Heurtier örmesterrel szeretnék beszélni.

— Ah, te vagy az vén mihaszna! Tudtuk előre jövedeledet. Gyorsan el innét... egymásután... Megértetted?

A paraszt bambán nézett maga elé; aztán egy gyors mozdulattal kiszabadította vállát a káplár kezei közül és kiáltá:

— Hallja, bocsásson el... bepanaszolom a fiannál!

— Ki a fiad? — kérde gúnyosan vigyorogva a káplár.

— Heurtier örmester... ki más!

Es az öreg igyekezett meghajlott derekát nagy büszkén kiegyenesíteni.

Poiré káplár a fejét vakarta.

Valami félreértést sejtett, azért félbehagyva vigyorgását folytató:

— Akkor remélhet kicsit: mindjárt megyek és jelentem neki, hogy megérkezett.

Az örmesterrel az utban találkozott.

— Az öreg van itt — mondá a káplár.

— Nem dobta ki az ajtón? — kérde

Heurtier, a kit elfutott a méreg.

A káplár felelé:

— Tisztelettel legyen mondva örmester ur, az öreg azt mondja, hogy ön fia neki.

— Nem ösmerem és nem akarom látni őt — ordított az altiszt, mérgében a lábával toppantva. — Négy nazi szobafogságot kap, a miért nem teljesítette a parancsot. Mehet!

— Nos? — kérde az örségen levő katonák már messziről, midőn a káplárt hosszú orral közeledni látták.

Poiré felelet nélkül haladt át a termen, egyenesen az öreg felé és karon ragadva őt, kiáltá:

— Te pedig öreg, mondom neked, tisztulj innen még pedig azonnal. Akár fiad az örmester, akár nem, látni nem akar... Ki innen!

Es a káplár durván kilökte a megijedt hebegő öreget.

Az öreg sántikálva ment át a kaszárnya előtti téren és letelepedett az örséggel szemben levő korcsma előtt.

A korcsmáros látva, hogy ez a meghajlott öreg sir, úgy hogy vastag könyecseppjei boros poharába hullanak, barátságosan közeledett feléje és megveregetve a vállát, kérde:

— Mi bajod, pajtás?

Az öreg ráemelte vérrel elfutott szeméit és sóhajtozva felelé:

— A fiunk... Heurtier örmester... nem akar ösmerni minket.

— Ah, az örmester a fia? — kérde nagy érdekléssel a korcsmáros és leült az öreg mellé.

— Persze, hogy az . . . gyalog jöttünk hazulról, csak hogy megölhessük.

— És nem akarta magát elfogadni?

Az öreg lecsüggesztette a fejét; a másik részvételjes hangon folytatta:

— Mégis minő szivtelen emberek vannak a világon! Maradjon csak nálam jó öreg maradhat, ameddig magának tetszik. En ösmerem a maga fiát. Majd szólok magának, ha a legközelebbi alkalommal az őrmester elhalad az ajtóm előtt.

A korcsmáros gyűlölte az őrmester, aki az éjjeli őrjáratoknál a legjobban költséző katonákat parancsolta haza; azért éppen nem haragudott, a miért alkalma akadt kissé boszút állni.

Bevitte magával az öregot az ivószobába és így szólt a vendégeihez.

— Ez aztán derék mondhatom!

És aztán elbeszélte nekik a történeteket.

A katonák tágranyilt szemmel figyetek. Majdnem valamennyinek volt már baj. Az őrmesterrel. Borral öblögették az öreg bántát és megegyeztek, hogy közös vendégüknek itt tartják az öregot. És úgy intézkédtek, hogy az őrmester még azon este értesüljön, hogy az apja letelepedett a korcsmában, mindenkinek elbeszéli a történeteket és el van határozva mind addig nem távozni, míg fiával nem beszél.

Heurtier magánkívül volt.

»Ha még ma este vissza nem térsz azon az úton, a melyen jöttél — irta egy sietve firkantott levélben, a mit a legénye vitt a korcsmába — elfogatlak a csendőrökkel. De jótállok neked, hogy ez a botrány nem fog tovább tartani.«

A korcsmáros általános megbotránkozás között olvasta fel e levelet az ivószobában.

— Ah, a csendőrökkel fenyegeti magát jó öreg? Szeretném én azt látni! Csak merjék magát itt nálam keresni. Majd csinálék én nekik fogadtatást. Remélem nem követett el semmi rosszat?

A paraszt megrettenve a fenyegetés által, fájdalomosan nyögött, könyes arca egész kék lett a színet hagyó zubbonyától.

— Semmit sem követünk el . . . csak a fiunkat akartuk látni.

— Holnap az őrmester czéllövésre indul egy csapattal — szólt az ivók egyike. — Lesse meg őt úgy délfelé, szép meglepetést szerezhet neki . . .

A mondott órában az öreg, aki már hajnal óta bátorságot ivott magának, részegen várakozott a korcsmában, midőn egyszerre csak bekialtott az ajtóban őrtálló korcsmáros:

— Itt van!

Az öreg kiment a korcsma elé.

A csapat közvetlen arra fog elhaladni és ő beszélhet a fiával.

Már messziről látta közeledni őt: el volt határozva botrányt csinálni.

Háta mögött a korcsmáros és néhány czivil vendég biztatta.

Az őrmester is észrevette apját. Elsápadt, de azért zavartalanul haladt előre csapatja élén.

Mikor már elég közel volt, a részeg paraszt rákiáltott:

— Ej haj, fiam! nem akarnál apádnak köszönni?

— Öszeb a sarokkal! — vezénylő az őrmester kurtán.

És tovább ment.

— Fiam . . . fiam . . . — mondá hirtelen kijózanodva az öreg, hallkhangon, mintha imádkoznék.

De a másik nem fordítá meg a fejét.

Az apa megsemmisülve rogyott le egy székre és csendesen mormolta szülőföldének egyik közmondását, a miben egy világ-nézet nyilvánult és a mi annyira kifejezte az ő fájalmát.

— Mikor kicsinyek a gyermekek a lábunkra hágnak; ha felnőnek, a szivünkön gázolnak keresztül.

Szerkesztői üzenetek.

Stella. Költeményét, mely érzésről és hangulatról tanuskodik, vettük, de sajnálattal tudatjuk hogy tárcza rovatunkban nem közölhetjük. Biztatásul a további írásra, álljon itt a vers néhány sora:

. . . Talán múlt csalóka fény az,
Mi ottan távol fenn ragyog!
Talán csak képzetünkben égnek
Ez örök fényű csillagok?!

Oly messze távol nem kereslek,
En az eget másnak hagyom
Csak te tekints rám szeretettel
Szeretett fényű csillagom!

Közgazdaság.

Kamarai közlemények.

A magy. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be:

Fára erősíthető vadászszék. — Hóeke. — Jégkészítő gép. — Láncc nélküli korékpár. — Hajtószerkezet, leghajók számára. — Ujtások gázkályhák. — Berendezés aknaajtóknak a felhúzópad érkezésénél történő automatikus nyitására és zárására.

Ujtások főképen palaszok csiguetlelésére szolgáló gépeken. — Ujtások utcai lámpásokon. — Ujtások szegélyt varró gépeken. — Ujvakpöplő gép. — Egyenruházati porzellángomb.

Lyukak kulcsal kétoldról nyílható zár. Ujtások hűtő gépeken. — Szétszedhető és igazítható építési állvány vasból. — Eljárás égő spirítus előállítására szilárd alakban.

Mindazok a kik a találmányok iránt érdeklődnek, azok rajzait és leírását kamaránknál megtekinthetik.

Debreczen 1899. jan. 26.

A m. kir. államvasutak, igazgatósága a 1899 évre szükséges talpa telítése anyagok szállításának biztosítása czéljából f. évi február hó 8 iki lejáratl nyilvános árlejtést fog tartani.

A nagy kállói elmeegógyintézet részére beszerzendő lottári tárgyak u. m. ruházat, vásonneműek, házi és felszerelési cikkek szállítására f. év február hó 9-én nyilvános árlejtés tartatik.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a vonalán feleslegként visszanyert, részben használt részben új de jó állapotban levő különböző felépítményi vasanyagokat u. m. sineket váltókat, kereszteléseket, fordító korongokat eladni óhajván ezen anyagok elárúsítását folyó évi február hó 10-én nyilvános árlejtésen eszközli.

A fent kiirt árlejtéseken résztvenni kívánók a feltételeket kamaránknál megtekinthetik.

Kereskedelmi és iparkamara.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, február 1.

Készáru 5 olesóbb

Okt. buza	9.67—9.68
Tav. buza	8.01—8.02
Tavaszi zab	5.88—5.90
Majusi tengeri 1899	4.85—4.86
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertéspiacz február 2. Magyar elsördendő: Öreg nehéz (páronkint 400 kg-on felüli 46—46½ kr. Közép (páronkint 300—049 kg. sulyban) 46½—47 kr. Fialat nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49½ krig. Fialat közég (páonkint 251—320 kg.) 48½—49 krig. Fialat könnyü (páonkint

250 kigrig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbiai: Nehéz (páonkint 260 kg. felüli sulyban) 47 ½—48 kraiczárig, közép (páonkint 240—260 kilogramm — sulyban) 47—47½ kraiczárig. Könnyü (páonkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 45—46 kraiczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi február 1-én. napján volt készlet 29101 darab. 1899. febr. 1-én napján felhajtott 371 darab. 1899. febr. 1-én napján elszállított 769 drb. 1899. febr. 2-án napján maradt készletben 23709 darab. — A hizott sertés üzletirányzata csendes.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Érkezett 1385 drb. összes lehajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 kigr. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 45—47 krig, 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malacok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. 1899. évi február 1-én. Felhajtott 383 darab ssópós élő borju, 23 darab belföldi öltött borju, élő borju 20 darab, öltött 223 darab. A hangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 m. n. 80 k. 9.15 frton, 100 m. n. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 kraiczáron, 150 méternézsza 80 k, 9 forint 15 kraiczáron 300 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 15 kraiczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél kraiczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8 90 forinton. 500 mm. 76.5 k. 8.40 frton, mind három hó apra:

Felvidéki. 300 mm. 76 k. 10 forint — kraiczáron 200 mm. 78 k. 9 forint 95 kraiczáron mind három hó apra,

Tiszav. 100 mm. 81 k. 10 forint 20 kraiczáron, három hónapra,

Pestvidéki, 300 mm. 80. k. 9.10 forinton sárga, 1.50 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm. 793 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9. — forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k. 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 8.90 forinton 100 mm, 86.8 k. 8.90 forintos mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot, m. 8 m 77 k 8.60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd cikkk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés s hyben el 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek Nagybecskerekken 200 mm.-ért 4—frtót fizettek prompt szállításra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Felsőmagyarországi. 108 mm. 779 k ft 60 kraiczáron. három hónapra.

Dunavid. 400 mm. 74 k. 9 forin 70 kraiczárno három hónapra

Raktáraru 5620 mm, 76 k. 10 forint 12 kraiczáron, 2000 mm. 77 k. 10 forint 10 10 kraiczáron, 3700 mm. 77 k. 10 frt 20 kraiczáron, mind három hónapra.

Bácskai. 100 mm. 76 k. 10 forint 20 kraiczáron, 100 mm. 72 k, 9 forint 55 kron, mind három hónapra.

Rozs változatlan, jobb minőségű 8 frt 05, gyengébb 7 frt 97 és fél krral kelt helyben, 8 frtért pesti paritásán.

Zab. 100 mm. 6 frt 02 és fél kraiczáron 100 mm 5 forint 95 kron. készpénzfizetés mellett.

alapkolet

Mindenütt dícsérik a híres
MACHLEID-féle
kecskeméti
arckenöcsöt,

mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, porcseneket és egyéb kellemetlen kiütéseket biztosan elmulaszt. Az arca szép, fiatal, kellemes, údo színt nyer tőle, a napbarnítástól megóvja. Kiváló hatása már néhány nap múlva észlelhető, egyszeri próba is elegendő, hogy ezt bárki örökre megkedvelje. Hatása a kecskeméti növény-szappannal oly meglepő és elismert, melyet a törén szépitő-szer még el nem ért, és fölül nem mult. Egyik jó tulajdonsága, hogy ártalmatlan utóhatása sohasem lesz. Egy tégely ára használati utasítással 50 kr. — Egy darab kecskeméti növény-szappan 32 kr.

Hajnal-szesz.
Biztosan meggyógyít minden fájalmat, így köszvény, reuma, osontfájdalmak, felfájás, migrén, fogfájás, fül-fájás és hátfájás ellen a legbiztosabban ható gyógyszer. Még alig volt eset róla, hogy számos, sikertelenül használt szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna. Sok ezer elnyomorodott beteg köszöni már ezen szernek teljes gyógyulását. Egy üveg ára használati utasítással 50 kr. Kapható.

Farkas Ignác
„Mátyás király” című gyógyszer-tárában Keoskeméten és minden nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban.

Főraktár Török József gyógyszer-tára Budapest.
Raktár Debreczenben: Tóth Béla urnál.

3396 tkv. sz.
1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pladányi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Tóth József végrehajthatónak Janó Zsu zsánna végrehajtást szenvedő elleni 20 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a pladányi kir. jbiróság) területén levő P.-Ladányban fekvő a pladányi 595 sz. tjkvben 611 hrsz. a. felvett ingatlanra az árverést 422 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi február hó 28. napján délelőtt tel 11 órakor a bíróság árverési termében megtartandó nyilvános árverésu a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezui szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 42 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. ca. 42, §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX.t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt P.-Ladányban a kiri jbiróság, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi december hó 11-én.

Dr. Tikos,
királyi aljárásbiró.

Vasuti menetrend
Érvényes 1898. Október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczenből indul		Vonat	Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonalat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
F.-Ladány	8.15 este	Személyvonalat	9.45	éjjel
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonalat	1.50	délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonalat	8.10	este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonalat	5.45	reggel
Debreczen—M.-Sziget				
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonalat	1.10	délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonalat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonalat	10.50	éjjel
M.-Sziget	6.55 este	Gyorsvonalat	11.25	éjjel
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel
Debreczen—Szerencs				
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonalat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.01 délután	"	7.07	este
Szerencs	7.05 este	"	10.30	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony				
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonalat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes				
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonalat	10.43	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	este
Debreczen—Tisza-Lök				
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonalat	9.17	délelőtt
"	4.06 délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		Vonat	Indulnán	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonalat	4.06	reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonalat	9.15	délelőtt
Budapest	6.50 este	Gyorsvonalat	1.55	délután
Budapest	2.40 éjjel	Személyvonalat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen				
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonalat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonalat	6.—	reggel
Királyháza	6.54 este	Személyvonalat	1.22	délután
M.-Sziget	8.54 reggel	Gyorsvonalat	4.50	reggel
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonalat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen				
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonalat	5.—	reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonalat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.57 este	Személyvonalat	5.13	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen				
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonalat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen				
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonalat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.41 este	"	2.40	délután
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen				
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonalat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.36 délután	"	11.35	délelőtt